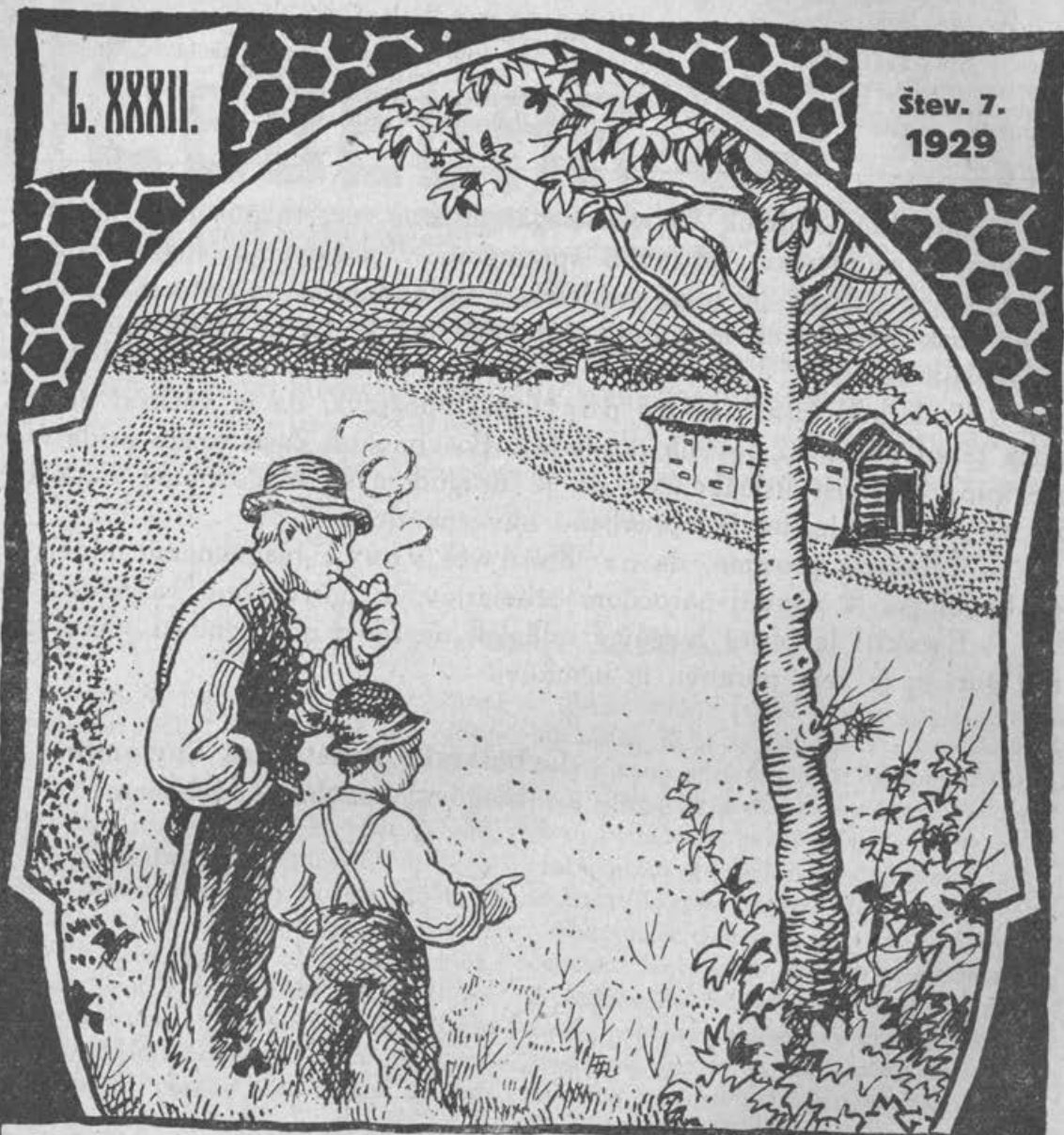

L. XXXII.

Štev. 7.
1929

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

† Dr. Josip Ličan	97	Zgode brez nesreče	105
Čebelarstvo na Gorenjskem	98	Poročilo o rednem občnem zboru »Čebelar-	
Iz zimske samote strašnega 1929. leta	100	skega društva za Slovenijo«	107
Čebela in cvet	102	Društvene vesti	111
Opazovalne postaje	103	Podružnične vesti	111

Blagovni oddelek Čebelarskega društva ne razpolaga z lastnim osebjem. Vsled nekih notranjih sprememb v poslovanju Jugoslovanske knjigarne je odprt blagovni oddelek v prihodnje za oseben nakup samo vsak ponedeljek in soboto dopoldne od 8—12 in vsako sredo popoldne od 14—18.

Tudi kdor naroči po pošti naj vpošteva, da je večkrat nemogoče takoj odpraviti poštnih pošiljatev. Posebno ob času sezije pride vse na kup; dolžnost uslužbencev pa je drugod in so blagovnemu oddelku na razpolago šele, ko je opravljeno obvezno delo.

Čebelarje prosimo, da prodajo ves vosek blagovnemu oddelku, da bo mogel ta ugoditi naročilom čebelarjev, ki potrebujejo satnice.

Evskol je pustil blagovni oddelek na novo impregnirati, tako, da rad gori in je zelo poraben in učinkovit.

Čebelarsko društvo za Slovenijo
Blagovni oddelek - Ljubljana.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potrebnščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Jugoslov. knjigarna

V Ljubljani, dne 1. julija 1929. | Številka 7.

Letnik XXXII.

† Dr. Josip Ličan.

V soboto, dne 8. junija t. l., je v Gorici zatisnil za vedno svoje oči g. dr. Josip Ličan, upokojeni profesor bogoslovja v goriškem osrednjem semenišču.

Pokojnik je bil vzoren in vnet čebelar in ena izmed najuglednejših oseb med goriškimi Slovenci, zlasti v povojni dobi.

Udarec, ki je bil prizadejan Slovincem z dr. Ličanovo smrtjo, ni prišel nepričakovano. Že dalj časa je bil plemeniti gospod priklenjen na posteljo, a kljub temu je njegova smrt bridko odjeknila med našim narodom. Njegov grob ostane za vedno neizpolnjiva vrzel.

Dr. Josip Ličan je bil rojen dne 31. julija 1874 v Ilirski Bistrici. Gimnazijo in bogoslovje je dovršil v Gorici z odličnim uspehom. Leta 1897. je zapel novo mašo. Kaplanoval je sprva v Št. Petru pri Gorici, potem na Placuti v Gorici, nakar je bil imenovan za nadškofijskega tajnika. V tej lastnosti je služil trem nadškofom od leta 1902. do 1911. Že leta 1906. je začel poučevati kot izredni profesor v goriškem bogoslovnem semenišču, od l. 1911. dalje pa se je popolnoma posvetil vzgoji duhovniškega naraščaja.

To je kratek in suhoparen popis življenja moža, ki se je kot tih in miren značaj vsestransko udeleževal v javnem življenju med našim narodom na Goriškem. Na njegovo pobudo je bila poklicana v življenje marsikatera gospodarska organizacija, ki še danes krepko deluje.

Pokojni dr. Ličan je bil vnet in ugleden čebelar. Kot svak našega velečebelarja, g. Antona Žnideršiča, se je z vzorno pridnostjo poprijel čebelarstva in ni mala njegova zasluga, da je A.-Ž. panj skoro popolnoma izpodrinil druge vrste panjev na Goriškem.

Svojega znanja in svojih izkušenj v čebelarstvu ni ljubosumno skrival, temveč vsakomur širokogrudno tolmačil skrivnosti umnega čebelarstva. Bil je med soustanovitelj predvojne slovenskega čebelarškega društva na Goriškem, po vojni pa je krepko sodeloval pri obnovi razdejanega goriškega čebelarstva. Ker obnovljeno slovensko čebelarstvo na Goriškem ni zadoščalo zaradi spremenjenih političnih razmer in novih zahtev, ki jih je stavil razvoj čebelarstva na strokovno organizacijo, je skupno z drugimi goriškimi

razumniki-čebelarji dal pobudo za ustanovitev slovenske čebelarke zadruga na Goriškem, kateri je bil več let podpredsednik. Odložil je to mesto zaradi težke bolezni, a do zadnjega se je z vso vnemo zanimal za razvoj zadruga.

V njegovi prijazni hišici v ulici Orzoni v Gorici so se vršili posebno v prvih po-vojnih letih čebelarški sestanki in kovale pobude za povzdigo čebelarstva. Pred njegovim vzornim čebelnjakom so se vršila lepa čebelarstva predavanja, ki so bila vsekdar mnogoštevilno obiskana in na katerih je vedno sam predaval in vzpodbujal

mlade čebelarke začetnike k ljubezni do čebelarstva. Marsikateri mlajših naših čebelarjev se mora ravno blagopokojniku zahvaliti, ako je danes umen čebelar. Posebno na našo mlajšo duhovščino je njegov zgled bodrilno vplival, da se je oprijela čebelarstva.

Danes tega moža ni več med nami. Njegov veličasten pogreb v Gorici pa je jasno pokazal, kaj je naše ljudstvo čutilo ob njegovi smrti.

Dolžnost slovenskih čebelarjev je, da ohranijo pokojnika v trajnem spominu. Mir in pokoj njegovi blagi duši! F. G.

Čebelarstvo na Gorenjskem.

Fr. D. Jug — Brezje.

(Dalje.)

2. Pašno polje v blejskem okrožju.

akor prelesten park, ki ga je zamislil največji umetnik ter zasadil najspretnější vrtar, se nam zdi vsa blejska okolica na severni in vzhodni strani Gorenjske ob vznožju mogočnega velikana Triglava (2864 m). Zato poje pesnik Prešeren (1800—1849) po pravici:

»Dežela Kranjska nima lepš'ga kraja,
ko je z okol'co ta, podoba raja.«

Tudi čebelarstvo je v teh krajih primerno urejeno, tako da nudi tudi čebelam svoj delež življenja in veselja, kakor ga nudi ljudem ta kos zemlje.

Blejsko čebelno pašno polje je na desnem savskem bregu med Žirovnico in Radovljico. Od radovljiškega okrožja se cepi pri radovljiškem savskem mostu, ki drži na Lancovo. Odtod gre meja ob mali reki Savi Bohinjki, ki se steka blizu radovljiškega mostu v Savo. Na levem bregu Bohinjke je občina in župnija Ribno s podružnico Bodešče. Ta ob-

čina je sicer priključena k radovljiški čebelarški podružnici, vendar spada glede na čebele po svoji naravni legi k blejskemu okrožnemu polju. Na desnem bregu Bohinjke se razprostira z obširnimi gozdovi okrašana Jelovica (1300 m) in na njej vas Kupljenik (646 m). Dolina Save Bohinjke sega od Save do 1128 m visokega Babjega zoba, odtod pa zavije meja okrožnega čebelnega polja preko reke Bohinjke in bohinjske železnice visoko v pogorje nad Bohinjsko Belo in se to polje razteza do Krnice (630 m). Od tam gre meja navzdol po dolini Radovini mimo Gorij in Zasipa preko Vintgarja do Žirovnice, kjer se reka Radovina izteka v Savo. Središče tega okrožnega čebelnega polja je Blejsko jezero (475 m), ki je biser radovljiškega okraja in kras vse Gorenjske, o katerem pravi pesnik: »Otok bleški, kinč nebleški...«

Blejsko okrožno čebelno polje meri približno 28 km² pašnega polja ter ima tri čebelarke podružnice, in sicer na Bledu, v Gorjah in v Bohinjski Beli. Iz teh krajev je lep razgled na Karavanke (Stol, Begunjščica, Košuta in na Storžič. Vidiyo se

proti Ljubljani tudi Grintovec (2558 metrov) in ostrine Kamniških planin. Tu so krasna letovišča in sprehajališča. Ob jezeru stoji med drugimi razkošnimi stavbami tudi grad »Suvobor«, ki je last Nj. Vel. kralja Aleksandra I. in kraljice Marije, ki rada zahajata v naše kraje in sta tudi prijatelja našega čebelarstva.

Čebelarska podružnica na Bledu obsega vasi Bled, Grad (501 m), Zagorico, Mlino in Rečico. V področju te podružnice je 16 čebelarjev z 91 panji, in sicer je v njej 29 kranjičev, 46 A.-Ž. panjev in 16 panjev nemške normalne mere.

3. Čebelna paša.

Tudi to okrožje, posebno v Bohinjski Beli in v Gorjah, ima precej spomladanske paše na telohu, vresju in na sadnem drevju. Večja množina vresja raste okoli Ribnega in Bodešič med Savo in Bohinjko. V Gorjah imajo čebele precej bere na borovnici. Bled ima malo spomladanske paše. Najizdatnejša spomladanska bera na Bledu je na sadnem drevju in na divjem kostanju, ki ga je v večji množini zlasti ob senčnih parkih okoli jezera. — Poletno pašo pa imajo čebele v blejskem okrožju na kadulji (travniški žajbelj), ki raste

Gorenjski voz za prepeljavanje čebel.

Podružnica Gorje (569 m) obsega vasi Zgornje in Spodnje Gorje, Podhom, Zasip (553 m) in Višelnico. Čebelnjakov, oziroma čebelarjev je v področju te podružnice 33 z 205 panji, med katerimi sta 102 kranjiča, 93 A.-Ž. panjev in 10 panjev nemške normalne mere.

Podružnica v Bohinjski Beli izkazuje 15 čebelarjev, ki so minulo zimo zazimili 107 panjev, in sicer 30 kranjičev, 38 A.-Ž. panjev, 23 panjev nemške normalne mere in 16 panjev drugih sistemov.

Vse blejsko okrožno polje ima tedaj 64 čebelarjev, ki so v letu 1928./29. zazimili vsi skupaj 403 panje. Tedaj pride v tem okrožju na en kvadratni kilometer 6—7 panjev.

po vsem okrožju, in na smreki (na mladih smrečnih vršičkih konec meseca maja). Bohinjska Bela ima poleg tega še travniški osat, česmino (*Berberis vulgaris*), maline in ciprje (*Epilobium alpestris*). V Gorjah berejo čebele tudi na travniški deteljici in na grašici, v gozdovih pa na raznih jagodah in ciprje. Okoli Zasipa je tudi nekoliko lip. Okoli Bleda imajo čebele bero samo na travniških cvetlicah in nekoliko na lipi. Gozdne paše Bled nima. Pripomniti pa moram, da je smrekovih in jelkovih gozdov veliko, a so izven okrožja v osojnih legah, ki le redkokdaj medijo ter so ponekod 3—4 km oddaljeni od čebelnih bivališč. — Jesenske paše v blejskem okrožju ni. Vsi čebelarji okrožja

prevažajo svoje čebele drugam v ajdovo pašo, in sicer blejski in bohinjsko-belski na Dolenjsko v Trebnje, iz Gorij in Zasipa pa pod Šmarno goro v vodiško okolico.

Zdravstveno stanje čebel je v blejskem okrožju povoljno; kužnih boleznih tamošnji čebelarji ne poznajo. Le v gorjanski podružnici se je pred nekoliko leti pojavila v manjšem obsegu noseča. V tem okrožju gojijo samo domačo čebelno pasmo. Čebele rade rojijo, le kakih 5—10% ne roji. Rojilna doba je v mesecu juniju.

Kupčije z živimi čebelami ni; le včasih se oglasi kak prekupec s čebelami, ki pa ponuja za plemenjake tako nizko ceno (100—125 Din), da se ne izplača čebele za ta namen gojiti. Le v Gorjah gojijo neka-

teri čebelarji čebele tudi za prodajo, in so že spravili nekoliko plemenjakov v Nemčijo. (Težkoče pri prevozu čebel čez mejo so zelo velike!) Nekateri čebelarji gojijo večje število matic v posebnih, malih panjih. Matice prodajajo v Ambrožičevi veletrgovini s čebelami v Mojstrani, ki jih pošilja tudi v inozemstvo.

Dasi je blejsko okrožno polje tako bogato obdarovano z naravnimi krasotami, se vendar iz opisanega razvidi, da za čebelarje ni baš preveč medeno. Ljudje gojijo čebele vendarle radi, ne toliko zaradi dobička, ampak bolj za zabavo. Če pa jim Bog nakloni dobro čebelno letino, pride-lani med lahko prodajo doma, ker prihaja v te kraje poleti na tisoče tujcev.

(Dalje sledi.)

Iz zimske samote strašnega 1929. leta.

Ivan Kamenski.

G rdo in vse na grše se izpreminjata zima in — človek. Brez zamere, prosim, dokaz sledi takoj! Tupatam moram požreti grenek očitek, češ: »Ti si pa čuden!« »Kako bi ne bil čuden?

Saj moram biti, ko ste pa vi vsi tako čudno brezsrčni z menoj, da bi bilo zares čudno, če bi ne bil čuden.« Tako se branim in imam prav. Le poslušaj, človek božji!

Včasih so me vabili v različna društva in me celo prosili, naj jim bom vsaj za predsednika, če že nisem za drugačno uporabo. Danes pa? Nihče me ne vabi, nihče me ne mara; silijo me v samoto, obenem me od vseh strani zbadajo, zakaj samevam. Človek brez društva je živ revež in manj od reveža: nič je in še enkrat nič.

Godi se mi pa tudi še hujša krivica. Ne le, da ne morem v nobeno društvo, odvzeli so mi še duševno hrano: ustavili so mi kratkomalo »Slov. čebelarja«, moje edino razvedrilo, in me s tem odrezali od

sveta. Da bi mi ga vsaj pošteno odpovedali, pa ne! Da se tudi skozi stranska vrata ne vtihotapim nazaj, kjer sem bil, mi ne pošljejo niti »p. h r. č e k a«, kar je jasen dokaz, da niti moje naročnine ne marajo. Kaj si čem?

V tej na obup meječi žalosti sem se odpravil neznano kdaj neznano kam in pribredel po snegu in v divjem mrazu do družbe čebelarjev, bivših in bodočih mož, pravkar razpravljajočih o največjem dnevnem vprašanju, namreč: o katerem vprašanju bi v tem mrazu najbolje kazalo razpravljati. Prislušal sem, oni pa me niso poznali. Vsak je kajpada imel in strastno branil svoje mnenje, vsi pa so bili složni le v tem, da složni nikdar ne bodo. Tedaj sem iznenada planil pokonci in začel govoriti deliti na vse strani svoje nauke. Dolgo sem govoril in govoril, nazadnje pa sem se le začudil, zakaj in odkod ta rečuvna složnost in smrtna tišina. Hitro sem spoznal, kako strašno je učinkovalo moje grmenje: med mojim govorom so bili, mirno poslušajoč, zmrznili vsi do zadnjega in vsi — razen mene. Seveda nisem čakal,

da me linčajo srdite vdove in deve zapuščene; pobrisal sem jo domov in tako so ostala važna vprašanja nerešena.

Ne da mi miru; še nekaj je vprašanj, ki želim nanje odgovoriti p. n. javnosti, seveda odklanjajoč vso odgovornost, če bi kdorkoli ob čitanju zmrznil. Čuvaj se vsakdo, kakor mu je drago!

Da so društva neobhodno potrebna, je zame s samim dejanskim njihovim obstojem enako nesporno dokazano, kakor vse, kar se iz tega dejstva rodi, n pr. da mora vsak človek imeti svoje društvo (NB. vsi razen mene!), vsa društva svojo osrednjo glavo, ki zanje misli in dela, glava pa, da ima svoj poseben organ, tako zvani »glasnik«, ki se zares pošteno trudi, da bi prinašal vsem mnogo in vsakomur nekaj. Ni mi torej za prepir; kakor čebela medečo ajdo, tako ljubim mir in gorko peč. Vendar mi ni vse prav, kar vidim in oddaleč opazujem.

Vse tole, kakor pravimo, veselo gibanje ima gotovo eno dobro in eno lepo stran. Društva vzdržujejo svoj list, da imajo čebelarji, če drugega nimajo, kadar se srečajo, kaj govoriti. Potem še vsakoletni občni zbor pozimi in — ponekod, kjer jih je premalo, še poletno veselico, pa je končano za vseh 365 dni vse društveno delo. O kakem inicijativnem delovanju društev mi ni, odkar znam čitati, še nikoli prišlo nič na uho. Vse naj stori, za vse naj misli osrednji odbor! To je tisto naše narodersko stališče, ki ustreza duševni udobnosti in je izraz dušečega mrtvila. O osrednjem odboru ne rečem nič, ker ne vem, kaj dela, ima pa vso moč. Resnica je, da imamo danes lepo število izobrazenih in resnih, praktičnih čebelarjev, ki bi jih brez organizacije, brez lista itd. morda ne bilo, vsaj ne v tolikem številu. (Stari Janša bi tega ne priznaval, pa bi imel tudi prav.) Zdaj smo pa tam, kjer mi spet ni prav. Med imamo, dovolj ga imamo; tale ga javno ponuja, oni ga sploh ne more vnovčiti, drugi se ga izkuša rešiti po kakršnikoli smešni ceni. Po medu nihče ne vprašuje in prodaje

nihče ne organizira. Tako je »srečen« le velepastir in oni, ki blaga za prodajo nima. Pouka doslej ni bilo preveč, pač pa precej in uspešnega; mislim pa, da je zdaj treba pomagati malemu čebelarju, da mu korist vzdržuje veselje do dela! Nisem poklican, dajati nasvete, le na rano sem pokazal, ki nanjo nihče ne misli —

Še eno, dve o listu. Z očitnim namenom sem lani napisal nekaj besed o dveh vprašanjih. Vse je bilo lepo natisnjeno, ko pa sem brskal po uspehu, ni bilo o njem ne sluha ne duha. Čemu torej listi? Če je bilo ničevno, kar sem napisal, ni bilo vredno tiskanja; če je bilo vredno tiska, bi se moralo vsaj nekaj zgoditi, kar sem želel. Danes pišem, ker me zebe; takrat sem pisal želeč, da se to ali ono zgodi; nikoli pa ne pišem zato, da se moje »slavno ime« v listu čita. Zato mislim, imam spet prav, če mi tu nekaj ni prav. Kjer se vse giblje, kjer vse dela, tam je življenje — —

Ker je zimskih večerov pred nami še obilo, priobčujem še svoj doživljaj z najpoznejšim rojem, ki mi je padel na 30. september. Bila je nedelja. Ko sem se vračal okoli poldneva domov, mi je zaklicala od daleč neka deklica: »Hitro, hitro! Doma imate roj!« Smešno, sem si mislil, pa le radovedno pospešil korake. Pa ni bilo ne smešno ne žalostno: na nekem drevescu je visel ves pravilen roj in čakal mirno name. Pač je bil manjši od spomladnih, vendar sem ga vzimil in prezimil! To je bilo v Sv. Juriju ob juž. žel., kar moram v pojasnilo navesti. Kdor pa mi prav in zadovoljivo reši uganko, kako se je v tem času mogel zgoditi roj, prav ta roj, temu obljubljam za nagrado eno največjih čebelarskih redkosti. Razsojal bom sam, če prej ne — zmrznem.¹

¹ Spis je uredništvo prejelo še pozimi, pa ga doslej ni moglo priobčiti. — Op. ured.

Čebela in cvet.

J. Mayer v Dobu.

(Dalje.)

Povsem drugačno je razmerje pri vrbah, ki so žužkocvetne rastline. Za nas čebelarje zelo važna je iva (*salix caprea*), ki ponekod cvete že meseca marca. Rastlina je dvodomna; na eni vidimo samo rumene mačice, na drugi pa same zelene. Prašni cvetovi se družijo v velike rumene skupine, mačice imenovane, in imajo po dva mednika. Pestični cvetovi se družijo v zelene mačice, pa imajo le po en mednik. Pelod je masten, nekako oljnat; zato ga veter ne more prenašati.

Odnosaji med rastlino in žuželko so strogo »po trgovsko« urejeni. Pelod je že sam na sebi priljubljena hrana za žuželke. Ker pa izločajo medniki pestičnih in prašnih cvetov vonjiv nektar, pridejo kmalu v goste vse žuželke, ki jih je izvabilo toplo spomladno solnce iz varnih zavetišč. Na cvetoči vejici ive se kmalu goste prvi metulji, čebele, čmrlji, muhe in mušice. Vsi ti sladkosnedeži se prerivajo po cvetih in se opajajo z medico, ki jo rastlina nudi vsem. Letajo od mačice do mačice, zdaj od zelenih na rumene, zdaj obratno. Pri tem nevede in nehote opravljajo velevažno nalogo opraševanja. Žuželka prejema od rastline hrano, mora se ji zato oddolžiti — mora oplojevati. Rastlina daje žuželki in od nje tudi sprejema!

Za razmnoževanje vrb ni treba semena. Veter ga raznaša in po sipinah ob rekah zraste nebroj malih, nežnih rastlin. Vendar razmnožujemo vrbe po večini s potaknjenci. To bi bilo nekako nespolno razmnoževanje. Ker se vrba iva zelo rada prime, če ima dovolj talne vlage, bi čebelarjem svetoval, da naj jo v svojem okolišju zasade. Marsikatero mesto v bregu, ob potoku ali močvirju, za katerega ni druge porabe, bi oživel in čebelarju do-

našalo koristiti. Odlomi vejico ter jo vtakni v vlažna tla — in delo je storjeno!

Zanimivo je dejstvo, da uspeva pri nas žalobna vrba (*salix babylonica*) samo s pestičnimi cveti. Doma je iz jutrovega, odkoder so prinesli prve potaknjence, slučajno le od ene drevesne vrste. Dandanes jo goje po parkih, posebno pa po pokopališčih, kjer krasi grobove s svojimi povešenimi vejami...

6. Odnosaji med čebelo in rastlino.

Vse cvetice so žužkocvetne.

V teku razvojnih let so se odnosaji med žuželkami in rastlinami čuda smotreno uredili v medsebojno pomoč. Oba dela — cvetica kakor žuželka — imata drug do drugega svoje dolžnosti, pa tudi, bi rekel, svoje pravice. Cvetica oddaja — in prejema; žuželka prejema in daje, t. j. nevede opravlja velevažni posel oprašitve. Rastlina se je prilagodila potrebam žuželk, žuželke pa so se morale prilagoditi potrebam rastline. Že prej sem omenil, koliko različnih gostov, poklicanih in nepoklicanih, se znajde solnčnega pomladnega dne na vrbovi vejici z rumenimi, dehtečimi mačicami (prašnimi cveti). Metulji se zibljejo po njih in srebljejo medico, čebele se odrivajo od njihovih polnih čaš, čmrlji raznih barv in velikosti hodijo nanje v goste, muhe in mušice se na njih opajajo in celo razni hrošči iščejo v njih sladke hrane. Pozabiti pa ne smemo menda največjih sladkosnedežev: mravelj. Veliko je število žuželk, ki prihajajo v poštev kot oplojevalke, a med vsemi zavzema naša čebela brez dvoma prvo mesto. Čebelna družina je že od narave mnogoštevilna, saj šteje srednje močen panj 20 do 30.000 čebel. To število se pa skoro podvoji, ko je panj na višku razvoja. Mirno lahko računamo, da izleti najmanj ena tretjina čebel iz panja na pašo. Zaradi tolike množice izvršujejo čebele neprimerno

večje kulturno delo, nego vse druge žuželke skupno. Dr. Zander je v svoji razpravi izračunal:

ena čebela obleti v eni minuti 10 cvetov;
ena čebela nabira približno 10 minut,
t. j. obiše 100 cvetov;

ena čebela izleti na dan 40 krat, t. j. obiše nekako 4000 cvetov;

iz enega panja izleti 10.000 čebel. Te obišejo $4000 \times 10.000 = 40$ milijon. cvetov.

Res je gorenji račun zelo problematičen, ker imajo čebele pašo včasih bliže, včasih dalje. Vendar moremo iz njega spoznati, kolik je pomen čebele za rastlinstvo.

Od vseh zgoraj navedenih žuželk živijo edino še čmrlji družinsko življenje, t. j. tvorijo družine, kakor jih tvori naša čebela. Vendar sestoji taka družina na višku svoje moči iz povprečno komaj sto članov. Tudi muhe in mušice ne nastopajo v naravi nikdar v tolikih množicah, da bi bile kot oplojevalke odločujoče važnosti.

»Internationale agrartechnische Rundschau« meni, da nastopajo kot oplojevalci:

v 73% čebele,

v 21% čmrlji in drugi kožokrilci,

v 6% pa druge žuželke.

Čebela je najmarljivejša obiskovalka cvetja. Podčrtati je še drugo njeno posebno lastnost: čebela obiskuje vedno le eno vrsto cvetic, vsaj toliko časa, dokler tvorijo v okolici glavno pašo. To je nekakšna stalnost njenih odnošajev do cvetic. Najboljši dokaz, da nabira čebela le na istih rastlinah, so »hlebčki« obnožine, ki so vsekdar le istobarvni, t. j. nabrani na istih rastlinah. Čmrlji, ki tudi pridno obletavajo cvetice, nimajo te stalnosti; oni iščejo medu sedaj na tej rastlini, potem na oni, kakor jih pač polet vodi od cvetice do cvetice. Zaradi tega ne prihajajo toliko v poštev kot oplojevalci.

(Dalje sledi.)

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za maj 1929.

Nastal je splošen preobrat. V aprilu so tehtnice v vseh opazovalnih postajah pokazale izgubo panjev na teži, ta mesec je bilo pa obratno. Povsod je bil prirastek, le Dobra-Vintgar je nazadovala.

Postaje Nedeljica, Jarenina in še celo Sp. Ložnica, ki ima jako neugodno lego, so glede donosa na prvem mestu. V ljubljanski oblasti se kosata z njimi le Krka in Dob.

Splošen napredek je utemeljen. Zgodilo se je, kar se redko ponovi, da se je vse rastlinstvo hkrati odelo s cvetjem. Vrtovi in gozdi s svojo belino so tekmovali s pisanimi travniki. Sadnemu drevju, borovnicam, divjemu kostanju in travniškimi cveticam se je mudilo, da se še pravčasno uvrstijo pred detelje in robinije (akacije), ki imajo cvetno dobo koncem maja.

Tudi vreme ni nagajalo. Imeli smo več deževnih dni, a hudih nalivov ni bilo.

Panji so vidno napredovali; vsak dan so bili živalnejši. A.-Ž. panji, ki pozimi niso trpeli, so bili sredi maja godni za prestavljanje. Kranjiči pa so s svojimi živimi bradami pričali, da so jim domovi prevroči in pretesni. Več jih je že za časa ledenih mož rojilo.

Zaradi boleznih oslabele, a pravilno negovane čebele so sicer počasi, toda stalno napredovale. Odmiranje je prenehalo. Le vrhniška postaja ni bila zadovoljna. Gosp. poročevalec je svoje okrnjeno, le na vreme omejeno poročilo opremil samo z dvema presuhoparnima stavkoma: »Na čebelarskih razvalinah ni veselja. Mrlič za mrličem in pokopom.«

Iz prvega izmed navedenih stavkov zveni preveč malodušnosti, ki ne kaže na novo vstajenje. Kogar je zadela nesreča, naj si vzame za zgled našega poročevalca, ki zasluži javno pohvalo, g. Adamiča od Sv. Gregorja. Padli so mu vsi A.-Ž. panji. Ostala sta samo dva kranjiča,

Mesečni pregled za maj 1929.

Kraj (z morsko višino)	Označba opazovane panja	Panj je na teži						Toplina zraka				Dni je bilo											
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil		najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	dževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	porabil	dkg	dne											C°	C°
		mesečni tretjini dkg	1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	porabil	dkg	dne	C°	C°									
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	70	20	190	20	20	20	—	—	260	—	60	24.	+30	+4	+17.0	31	11	—	6	10	15	12
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	10	140	130	60	—	—	—	—	220	—	30	24.	+30	+6	+17.1	30	13	—	4	3	24	11
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	290	90	445	20	55	—	—	—	750	—	85	28.	+27	+2	+14.4	30	16	—	1	12	18	19
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	315	85	415	15	15	—	—	—	785	—	105	6.	+30	+5	+16.9	31	10	—	7	8	16	15
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	120	140	280	20	45	20	455	—	455	—	55	31.	+25	+7	+15.5	27	10	—	5	15	11	22
Virmaše pri Šk. Loki (361 m)	A.-Ž.	100	50	215	90	100	10	165	—	165	—	55	28.	+27	+7	+12.5	31	12	—	2	21	8	26
Dobrava-Vinčar (577 m)	A.-Ž.	—	—	110	140	110	25	—	—	—	—	35	31.	+28	+5	+15.4	29	3	—	4	12	15	6
Dob (305 m)	A.-Ž.	3.5	130	700	—	—	—	—	—	1135	—	120	29.	+31	0	+17.0	31	9	—	6	6	19	12
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	305	35	285	5	55	—	—	—	565	—	65	6.	+26	+5	+15.4	30	13	—	2	18	11	11
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	210	60	40	—	20	60	230	—	230	—	60	8.	+26	+4	+10.1	30	14	—	6	12	13	10
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+26	+6	+16.3	28	3	—	4	8	19	20
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	285	265	490	50	15	—	—	—	975	—	85	29.	+25	+3	+14.0	31	8	—	1	17	13	28
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	450	140	488	40	88	22	928	—	928	—	120	23.	+27	+7	+16.3	31	9	—	6	4	21	15
Krka (300 m)	A.-Ž.	255	85	1080	15	50	—	—	—	1355	—	185	29.	+28	+3	+16.4	29	6	—	6	9	16	13
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	95	25	865	45	25	15	900	—	900	—	165	29.	+26	+10	+16.0	31	15	—	4	19	8	21
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	45	125	585	40	25	—	—	—	690	—	110	27.	+31	+3	+17.2	30	15	—	8	15	8	12
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	80	570	—	—	—	—	—	410	—	100	31.	+26	+9	+17.0	30	10	—	1	22	8	9
Hrastnik (250 m)	Svoj panj	190	74	259	4	36	—	—	—	483	—	68	9.	+32	+4	+16.0	30	13	—	10	15	6	23
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	525	85	875	35	130	—	—	—	1320	—	170	29.	+19	+4	+12.4	31	12	—	3	24	4	29
Orehova vas p. Marib. (270 m)	A.-Ž.	100	190	190	20	55	30	375	—	375	—	120	11.	+27	+7	+21.6	29	11	—	9	13	9	17
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	40	30	55	—	—	—	—	—	125	—	—	—	+23	+4	+11.8	29	16	—	5	19	7	10
Vržej pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	5	—	205	65	50	5	90	—	90	—	100	31	+26	+6	+16.5	31	14	—	10	13	8	27
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	20	460	70	50	—	—	—	360	—	70	23.	+29	+9	+18.6	31	14	—	4	19	8	22
Guštajn (398 m)	A.-Ž.	82	217	328	60	25	12	530	—	530	—	75	30.	+28	+3	+15.0	29	10	—	6	10	15	18
Jarenina (262 m)	A.-Ž.	810	125	420	—	45	30	1280	—	1280	—	175	9.	+29	+6	+17.5	31	11	—	5	17	9	31
Nedeljica (Beltinci) (170 m)	Amerikanec	120	80	1255	—	—	—	—	—	1455	—	205	28.	+23	+6	+17.0	26	8	—	9	9	13	19

pa še ta mu je nekdo ukradel. Prenesel je iz lastnega nagiba tehtnico k svojemu čebelarškemu sosеду in tam nadaljuje svoja opazovanja. Svoje duševno razpoloženje je v poročilu razodel sledeče: »Drevje je

bilo v najlepšem cvetju. Čebelice so se lepo in hitro razvijale, le žal, da jih je bilo tako malo. Druga leta je kar grmelo čebel na sadnem drevju, letos pa si videl našo ljubljanko le tu in tam.«

Zgode brez nesreče.

M. V. v S.

gorskem kotu Slovenije je bilo lani medeno leto. Takih bi želeli vsaj vsako tretje leto. Medil je vsak smrekov in hojev štor. Prišel je veliki Šmarren — paše je bilo konec. In kaj sedaj? Stara navada, železna srajca: čebele, hajd v ajdovo pašo na stiško-šentviško polje.

Vse je šlo tja grede po sreči. Ajda je bila ponekod že v cvetju, prijeten duh je dražil čebelarja, še bolj pa čebele; — vse je kazalo: trud ne bo zastonj. Prišel je čas vrnitve. A, dasi je šlo tja grede kakor namazano, se je nazaj grede vse protivilo.

Od doma sva šla s sinom — Ribničan ima vedno sina s seboj, da vidi svet in se kaj nauči — v dežju in hladu, meneč: vse bo šlo v redu, za dne bova opravila. Glej ga spaka! Na Grosupljem so se delale na nebu jase, v Višnji gori se je že smehljalo solnce, pred čebelnjakom pa je bilo vse živo. Prišedšega na postajo Stično, me je pozdravil g. načelnik: »Dragi moj! Priporočeno pismo, ki ste ga oddali pred tremi dnevi, sem prejel šele danes. Če bo samostan izpraznil vagon, bomo že kako uredili.« Lep pozdrav! Drugo iznenadenje. V tretje gre rado. In res, pri reviziji sem opazil, da je pri treh kranjičih s prečnim delom nepoklican gost mojstrsko izrezal nekoliko satov. No, zdaj bo konec neprilik, sem si mislil!

V temi sva prepeljala čebele na postajo in panje zložila pravilno v vagon v smeri odbijačev. Zjutraj na vse zgodaj smo odrinili proti Grosuplju. Šmentane citre! Ko je prijadril ljubljanski vlak, je bilo treba priklopiti kočevskemu tri va-

gone, pa glejte spaka, vsi trije so bili brez zavore. Poštenega Kranjca, osobito Ribničana sreča nikdar ne zapusti. Pa sem si mislil: malo bom pomežiknu, ano bom reku, pa bo kaku! Vlakovodja, sam tudi čebelar, je uredil vse po uvidevnosti in čebelarških pravilih, in vagon s čebelami je od drdral v kraj namembe, po domače v »Peku«.

Voznik z legami je bil na mestu. Naložili smo dve vrsti ter požebljali, nato pa: »Sveti križ božji! — Hi, kobila; saj imaš nov komat!« Nekoliko časa sem koracal za vozom, sin pa je prav moško sedel na vozu. Nenadoma sem zapazil, da je na eni strani zgornja lega že tik spodnje. »Malo preveč ste nabrale, muhe,« sem si dejal. Pogledal sem proti jasnemu nebu, pa se mi je zazdelo, da je sv. Ambrož z nebeške linice pokimal, bodreč: »Le korajžo pa šnajd!« — Šlo je nekoliko časa. Cesta je bila čimdalje slabša, peza je pritiskala huje in huje. Spodnja lega je počila na srednjem koncu, stebriček, na katerem je bil oder nataktnjen, se je sumljivo nagnil. Ustavili smo, lego porajtljali z verigo, nekoliko vrhnjih panjev pa preložili na drugo stran. Srečno smo priromali do skladišča tramov. Tam je nekoliko krepkih fantov oder dvignilo, mi pa smo podolž podložili primeren tram.

Na pol pota smo bili. Cesta je bila razrvana, da so bile vsepovsod prave pravcate jame. Voz se je nenadoma zazibal in sin je odfrčal z voza. Pri enem A.-Ž. panju sta počila dno in stranica, pri eksportnem pa je odnehala mreža. Čebele so razdražene planile v konje in v voznika s kosmato kapo. V hipu sta bili obe vagi iztahnjeni, a spredaj pri ne-

mirnih konjih je bila težava. Desni konj je treščil voznika v travo poleg ceste. Tedaj je brž pristopil sin ter preprečil večjo nezgodo. Splašena konja sta planila proti domu. Čeprav sta se hudo drečila, se voz le ni prevrnil in se ojnica ni zlomila.

Iznenada sva morala voz sredi ceste ustaviti, kajti okoli naju je bilo od čebel vse črno. S sinom sva brž vrgla čez razdrapana panja mokre konjske plahte ter ju odžebljala, razpoke zamašila in panja odnesla s ceste proč v travo.

Ko sva to opravljala, se je po cesti približal voznik s praznim vozom. Menda je dremal, ker ni čul najinih klicev. Curek čebel jo je nameril v njegove konje, pa so prasnili s ceste čez travnike in se zagnali s silnim skokom čez potoček. Voznik in vreča, na kateri je sedel, sta odletela v velikem loku nazaj za voz, a voznik je padel na mehko. Smešen prizor, opasen, vendar pa brez nesreče.

Medtem se je nabralo na obeh straneh ceste precej voznikov, ki niso mogli ne naprej ne nazaj. Ko sva s sinom čebele vsaj za silo pomirila z vodo, smo s pomočjo voznikov zrinili voz tako daleč, da smo ga potem usmerili na stransko pot ter stem zopet omogočili promet po deželni cesti.

Poldne je bilo, solnce je sijalo, še celo soparno je bilo, čebele pa so bile zamašene. Vselej sem žrela mašil z mokrim smrečjem, edino tokrat pa sem ga bil zamašil z zapahi in z mrežico, katere sem na sinovo željo pritrdil še z žebli. Podoban morskemu potapljaču sem z mrežo na obrazu, s kapuco na glavi ter z ovitimi rokami pricapljal k vozu, da odprem žrela. Ni šlo z ovito roko, treba je bilo klešč. Deset panjev sem odprl z velikim trudom, več ni šlo. Roji čebel so iskali dohodov do živega. Brnelo in šumelo je po kapi; in kmalu sem začutil na vseh delih telesa ščipanje in ščegetanje. Neznansko je skelelo, neznosna je postala vročina v tem omotu, kihal sem kakor star polh. Hočeš-nočeš, sem moral odne-

hati. Panji imajo zadaj zadostne duške, sem si dejal, če se vkljub temu poduše — pa naj se; da le ostane čebelar živ!

Ves živ od čebel sem odhitel k bližnji hiši in tam v temno klet. V njej sem se polagoma oprostil navlake, potrl čebele in obkladal razbolele ude z mokro ilovico. Medtem se je približala vozu ženska, ki je nesla z mlina vrečo na glavi. Čebele so se zaprašile vanjo, žena je mahala z rokami in nogami in bila na mah vsa živa čebel. Polna pikov se je približala hiši, iz katere smo opazovali ta dirindaj. Daleč na okoli ni bila čebel varna nobena živa stvar.

V skrbeh, kaj bo z žensko, sem jo tolažil in ji dopovedoval, kako dober je čebelni pik zoper trganje. »Oh gospod,« je odvrnila, »jaz silno trpim od revmatizma!« In res potem ni vložila proti meni tožbe, ampak se je prišla zahvalit, da od tistih mal ne čuti več trganja. Komaj je bil konec te ceremonije, že je priskakljal mimo voza petleten deček. Ker je bil bolj pri tleh, ga čebele niso prehudo oklale, vendar se je drl na vse pretege. Moj sin je hitel mu izdirati žela in ga mazati s slino, mali pa je venomer vpil: »Umr! bom, umr!« Ko je začutil v roki dinarje in slišal, da mu prinesem zvečer medu, se je končno potolažil.

Izmučena, lačna, duševno potrta sva naposled dospela domov. Za nameček mi je doma voznik potožil, kako nemilo ga je sprejela žena, ko je prijezdil prazen: »Pijanec grdi, kaj ne veš kaj voziš!« — Brez odlašanja sem krenil na zadnjo postajo svojega tokratnega trpljenja ter gospodinjno potolažil, ko sem ji povedal, da je bil vsega spoštovanja vredni voznik le omamljen od obilnih čebelnih pikov.

S tem je bilo neprilik konec. Zvečer smo pripeljali na dveh vozeh 60 panjev, in jih postavili v čebelnjak. Le pri dveh je bilo nekoliko satov zrušenih, sicer pa so bili vsi nepokvarjeni.

To je bila križeva pot čebelarja iz doline loncev in rešet, pa ne mislite, g. urednik, da je to »ribniška«; kar sem povedal, je sama resnica.

Poročilo

**o rednem občnem zboru „Čebelarškega društva za Slovenijo“
v Ljubljani, dne 25. marca.**

Občnega zbora se je udeležilo 78 čebelarjev, ki so zastopali 40 podružnic. Med udeleženci je bil tudi starosta naprednih čebelarjev g. Peter Pavlin.

Gospod predsednik je otvoril občni zbor. Pozval je čebelarje k stvarnemu delu, ker je le v tem zagotovljen napredek našega društva in naprednega čebelarstva. Pozdravil je delegate ter zastopnika oblastne samouprave ljubljanske oblasti, gosp. Okorna, in ugotovil sklepčnost.

Zastopnik ljubljanske samoupravne oblasti je po pozdravu zborovalcev v imenu oblasti podal o delu oblasti za pospeševanje čebelarstva nastopno poročilo:

»Oblastna samouprava se zaveda važnosti čebelarstva za naše narodno gospodarstvo. Zato ga podpira s tem, da prireja po svojih organih v območju oblasti čebelarške tečaje in predavanja ter podeljuje podpore za napredek čebelarstva.

Da se dvigne pridelek in izboljša kakovost čebelarških proizvodov, daje oblastni odbor podružnicam Č. D. Z. S. izdatne podpore za nabavo strojev, katere si posamezni čebelar le težko nabavi. Od maja lanskega leta se je podelilo v to svrhu 18 podružnicam 20.000 Din podpore.

Oblastni odbor si bo prizadeval doseči, da si bodo delavne podružnice v teku nekoliko let nabavile z njegovo podporo vse potrebne čebelarške stroje in vse orodje.

Oblastna samouprava si prizadeva izposlovati, da se dvigne tudi izvoz naše čebele, ki je kot odlična pasma poznana in priznana po vsem svetu. Da se naša čebela izboljša, se bo ustanovila popolnoma izolirana oblastna postaja za prašenje matic.

Vso pozornost je posvečala oblastna samouprava zdravstvenemu stanju čebel. Zato je po svojih močeh sodelovala pri njegovem proučevanju in je storila vse, da so se čebelne kužne bolezni zatrle, kjerkoli so se pojavile.

Za vzorne čebelarje bo razpisanih več nagrad. Mladim, revnim, za to lepo kmetijsko panogo vnetim čebelarjem je podelila doslej 31 A.-Ž. panjev.

V imenu samouprave ljubljanske oblasti želim, da bi danes storjeni sklepi obrodili tisočeri sad v blagor in procvit slovenskega čebelarstva, zagotavljajoč vas, da bo oblastna

samouprava vaša stremjenja po napredku vsekdar podpirala.

G. predsednik se je v imenu občnega zbora zahvalil oblastni samoupravi ljubljanske oblasti in je tajnika pozval, naj poroča o društvenem delovanju v preteklem letu.

Tajniško poročilo.

Zaključili smo 31. leto društvenega delovanja. Preteklo leto je bilo prav dobro čebelarško leto, zlasti v krajih z izrazito poletno pašo se je pridelalo precej medu. Lansko leto je čebelarje odškodovalo za prejšnje tri zapored slabe letine.

Delovanje društva je bilo posvečeno razmahu in utrditvi organizacije, listu in izobrazbi naših čebelarjev s prirejanjem poučnih predavanj in tečajev.

1. »Slovenski Čebelar«.

List je izhajal pod uredništvom g. A. Bukovca redno. Tiska ga Jugoslovanska tiskarna. Razpošiljal se je v 1725 izvodih, i. s. je prejelo po 1487 izvodov društveno članstvo, po 131 izvodov so prejeli direktni naročniki, po 10 izvodov pa brezplačno delegati Saveza; po 35 izvodov se je razposlalo v zameno, po 62 izvodov pa naročnikom v inozemstvu.

Celotno število naročnikov se je zvišalo za 151.

2. Organizacija.

Nova, predelana društvena pravila so bila potrjena in objavljena v listu.

Poslovanje naših podružnic je zadovoljivo, nikakor pa se ne moremo zadovoljiti z delovanjem večine podružnic, ker v njih ni pravega umevanja za združno in za pravo strokovno delo. Zaradi tega trpi gospodarska plat našega čebelarstva, tako glede na pridelek, kakor glede na kakovost čebelarških proizvodov. Če bi naše podružnice delovale v zmislu svojih nalog, bi se brez dvoma ne le zvišalo število članov, temveč bi se dvignila tudi množina pridelkov in njih kakovost. Prenehale bi pa tudi tožbe čebelarjev, da nimajo od organizacije razen lista nobene koristi in da je članarina previsoka.

Za delovanje podružnic bo na današnjem zborovanju podal nekaj smernic g. nadučitelj Ivan Šmajdek.

Društvo ima sedaj 90 podružnic s 1489 člani in enega častnega člana.

Osrednje društvo ima	47	podružnic
Zveza Celje	38	"
Guštanj	5	"
skupaj	90	podružnic

3. Popotni pouk.

Popotni pouk je bil živahen. V vsem se je priredilo 60 celodnevni tečajev in predavanj.

Poučni sestanki so bili večinoma prav dobro obiskani. Stroške za njih prireditelj je pokrilo deloma društvo, deloma pa sta to storila ljubljanski in mariborski oblastni odbor, za kar naj jima izreče občni zbor najtoplejšo zahvalo.

4. Trgovina z medom.

Lanska čebelarstva letina je bila ponekod zelo dobra. S pridelkom medu so naraščale tudi ponudbe. Zaradi tega so cene medu v domači trgovini močno padle. V drugi polovici preteklega leta se je izvozilo več vagonov medu v inozemstvo, v prvi vrsti v Švico; manjše količine so se odposlale v Nemčijo in v Avstrijo.

Društvo samo se s trgovino z medom ni pečalo, ker nima za to ne potrebnih sredstev ne moči, pač pa je, v kolikor mu je to bilo mogoče, posredovalo pri prodaji, odnosno pri nakupu blaga ter je iskalo zvez z inozemskimi izvoznimi firmami. Naš med je v inozemstvu zelo ugajal tako glede kakovosti in obdelave, kakor tudi glede ambalaže; vendar je zaradi konkurence (zlasti ruskega in ameriškega medu) ter zaradi zaščitnih uvoznih carin na med v druge države uvoz našega medu glede na ceno zelo otežkočen. Nakupna cena za izvoz namenjenega medu se je gibala med 14—16 Din za kg.

V Sloveniji je poraba medu zelo narasla. V naši kraljevini pa bi bili lahko prodali dosti večje količine, če bi se ne bil, o čemer je poročal čebelarški list »Der Jugoslawische Imker«, na južnih tržiščih pojavil ponarejen med, ki so ga prodajali za pristnega. Med takega porekla se je prodajal tudi v Ljubljani. Da doženemo, je li vest navedenega lista resnična, smo med poslali Drž. kemičnemu preizkuševališču v preiskavo. O izidu preiskave bomo obvestili vse podružnice in jim dali potrebna navodila, poleg tega pa bomo storili vse, da se ponarejena roba ne bo več nekaznovano prodajala za pristen med.

5. Trgovina z živimi čebelami je bila zadnja leta zelo otežkočena, ker je naša dosedanja zakonodaja glede na zatiranje čebelnih kug nezadostna. Z novim veterinarskim zakonom bo tudi to vprašanje povoljno rešeno. Da se dožene zdravstveno stanje naše

čebele, se je v preteklem letu izvršilo na Državnem vet. bakteriološkem zavodu 350 preiskav. O izidu teh preiskav je čebelarje obvestil »Sl. Č.«. Za to, da se je to delo začelo in izvršilo, smo dolžni iskreno zahvalo vodji tega zavoda, g. dr. Kernu.

6. Zdravstveno stanje čebel.

V preteklem letu se je pojavila v čebelnjakih v Ljubljani kuga čebelne zalege. Ukrenilo se je vse potrebno, da se bolezen ne bo razširila, ampak se bo zatrla. Iz drugih krajev Slovenije nismo o pojavih kuge in gnilobe čebelne zalege prejeli nikakih obvestil.

Nujno je potrebno, da se v bodoče zatiranju boleznih posveča največja pozornost. Treba bo skrbeti za to, da bomo imeli za vsako okrožje strokovno naobraženega čebelarja, ki bo nadziral zdravstveno stanje čebel v določenem okrožju. V ta namen se bodo vršili na Drž. vet. bakteriološkem zavodu tečaji o spoznavanju in zatiranju čebelnih boleznih.

Uspeh tega dela nam bo zagotovljen šele tedaj, ako bodo napredni čebelarji skrbno odbirali plemenjake, to je, ako bodo prezimovali le prvovrstne plemenjake. V tem pogledu moramo pozdraviti stremljenje ljubljanske samouprave, ki bo ustanovila popolnoma izolirano postajo za prašenje matic.

7. Uredba o zaščiti čebelarstva.

Načrt uredbe o zaščiti čebelarstva in o ureditvi pasišč je izgotovljen. Načrt se je že obravnaval na seji odseka, ki ima nalogo, da dovrši to delo. O uredbi sami bo zboru poročal g. sodni svetnik A. Žigon.

8. Odbor.

Odbor je imel v preteklem poslovnem letu štiri seje širšega odbora in eno sejo načelstva. Sklepi so bili objavljeni v »Sl. Č.«

V odboru so bili gg.: predsednik prošt Andrej Kalan, podpredsednik ravnatelj Adolf Arko, odborniki pa gg.: Anton Arrigler, Janko Babnik, Avgust Bukovec, Ljudevit Černej, Ivan Jerančič, Ivan Mesar, Peter Močnik, Jože Okorn, Alojz Peterlin, Henrik Peternel, Janko Strgar, Ivan Šmajdek, Ivo Verbič in Josip Verbič.

G. Franjo Kunaver se je med letom odborščinstvu odpovedal.

Tajniško poročilo je bilo odobreno.

Blagajniško poročilo.

Blagajnik g. ravnatelj Mesar je poročal, da izkazuje upravni oddelek za leto 1928. manjše stroške nego običajno. K upravnim stroškom je prispeval blagovni oddelek v letu 1928. samo 12.826-92 Din. Zaradi tega je tudi bi-

Računski zaključek upravnega oddelka za leto 1928.

D o h o d k i	Din	p	S t r o š k i	Din	p
Članarina	57.168	66	Urednikova nagrada	6.000	—
Prispevek kmetijskega ministrstva za tečaje	17.500	—	Upravnikova nagrada in pisanje naslovov	5.000	—
Inserati	162	—	Sotrudniki	9.641	75
Razno	5.255	67	Tisk »Slov. Čebelarja«	42.567	75
Prispevek blagovnega oddelka	12.826	93	Razpošiljanje »Slov. Čebelarja«	5.634	55
			Razni stroški upravnega oddelka	1.930	20
			Oglasni davek	80	—
			Potnine	3.948	50
			Tečaji in predavanja	6.628	—
			Opazovalne postaje	6.768	50
			Čebelarški muzej	2.482	—
			Manipulacija p. h.	939	91
			Podpore	500	—
			Razno	791	50
	92.912	66		92.912	66

Računski zaključek blagovnega oddelka za leto 1928.

D o h o d k i	Din	p	S t r o š k i	Din	p
Izkupiček za prodano blago	295.898	12	Nakup blaga	198.088	20
Gotovina v blagajni koncem l. 1927.	39.073	22	Najemščina, uslužbenci itd.	29.588	90
Gotovina v p. h. na Dunaju koncem l. 1927.	204	57	Zaračunjeni stroški	10.072	65
Gotovina v p. h. v Ljubljani koncem l. 1927.	4.759	17	Izdelovanje satnic	15.351	—
			Zavarovalnina	32	—
			Gotovina koncem l. 1928.	67.827	82
			Gotovina v p. h. na Dunaju koncem l. 1928.	204	57
			Gotovina v p. h. v Ljubljani koncem l. 1928.	5.943	01
			Prispevek upravnemu oddelku	12.826	93
	339.935	08		339.935	08

Ljubljana, 25. februarja 1929.

Pregledala in v redu našla:

Emil Flere, m. p.

Fr. Lunder, m. p.

Bilanca upravnega oddelka z dnem 1. marca 1929.

A k t i v a	Din	p	P a s i v a	Din	p
Čebelarški muzej	12.000	—	Kreditorji	15.977	70
Opazovalne postaje	10.000	—	Zaklad za čebelarški dom	96.155	—
Primanjkljaj	1.761	—	Zbirka za tečaje	15.961	40
Inventar	400	—			
Knjižnica	3.500	—			
Vrednost starih letnikov »Sl. Č.«	1.000	—			
Gotovina dne 1. marca 1929	91.008	—			
Gotovina v p. h. na Dunaju dne 1. marca 1929	204	57			
Gotovina v p. h. v Ljubljani dne 1. marca 1929	8.220	53			
	128.094	10		128.094	10

Bilanca blagovnega oddelka z dnem 1. marca 1929.

A k t i v a	Din	p	P a s i v a	Din	p
Debitorji	14.307	12	Kreditorji	4.520	—
Zaloga blaga	110.000	—	Čisto premoženje	140.787	12
Inventar	1.000	—			
Inventar za izdelavo satnic	20.000	—			
	145.307	12		145.307	12

Ljubljana, 3. marca 1929.

Pregledala in v redu našla:

Emil Flere, m. p.

Fr. Lunder, m. p.

lanca upravnega oddelka neprimerno ugodnejša.

Bilanca blagovnega oddelka pa izkazuje znižanje čistega premoženja, ker so se med poslovnim letom bistveno znižale cene čebelarstvom potrebnim. S smotrenim gospodarstvom je upati, da dosežemo za čebelarstvom potrebnim še ugodnejše cene.

Razprava o blagajnikovem poročilu.

G. Šega je predlagal, naj se računski zaključek in bilanca vselej objavita v »Slovenskem Čebelarju« pred občnim zborom. Sprejeto.

Poročilo pregledovalcev računov.

G. Lunder je poročal, da sta z g. Fleretom pregledala vse račune in jih našla v najlepšem redu. Predlaga, naj da občni zbor odbor razrešnico, g. blagajniku pa razrešnico s pohvalo, kar je bilo sprejeto.

Volitve odbora in dveh preglednikov računov.

Volitev se je vršila z vzklikom. Za predsednika je bil izvoljen častiti g. prošt A. Kalan, za podpredsednika pa g. ravnatelj A. Arko.

V odbor so bili izvoljeni gg.: Anton Arrigler, nadučitelj v Trzinu, Janko Babnik, uradnik na Viču, Ljudevit Černej, šolski nadzornik v p. v Makolah, Ivan Jurančič, čeb. učitelj in posestnik v Andrencih, Ivan Mesar, ravnatelj v Ljubljani, Peter Močnik, šolski nadzornik v Guštanju, Jože Okorn, kmet. uradnik v Ljubljani, Alojzij Peterlin, šol. nadzornik v Kovečju, Henrik Peternel, župnik v p. v Buko-

vem žlaku pri Celju, Janko Strgar, trg. čebelarstvo v Bitnjah, Ivan Šmajdek, nadučitelj v Št. Vidu nad Ljubljano, Josip Verbič, prof. v p. v Ljubljani, Mirko Dermelj, strok. očit. v Ljubljani. — Za namestnika sta bila izvoljena Ivan Hronek, bančni uradnik v Ljubljani, in Ivan Elsner, ravnatelj v p. v Ljubljani, za pregledovalca računov pa Emil Flere, bančni uradnik v Ljubljani, in Franc Lunder, davčni uprav. v p. v Ljubljani.

Slučajnosti.

G. nadučitelj Ivan Šmajdek je podal delegatom podružnice nekaj smernic za delovanje podružnic.

G. sodni svetnik Žigon pa je poročal o načrtu uredbe za pospeševanje in zaščito čebelarstva. O tem se je razvila živahna debata. Večina občnega zbora se je izrekla proti uredbi. Zanj so glasovali le delegati podružnic Ptuj, Hoče in Laško. Načrt uredbe se bo objavil v listu.

Nato so se obravnavali predlogi podružnic Ptuj, Št. Rupert, Šoštanj in Novo mesto. Delegat podružnice Mežica se je pritoževal zaradi dobave satnic, delegat iz Središča pa zaradi razstojišč ter da en član ni prejemal lista. Članarina za bodoče leto se je določila na 40 Din.

Odboru se je naročilo, naj stopi v stike s Sadjarskim in vrtnarskim društvom ter Kmetijsko družbo radi izdajanja skupnega glasila.

»Sl. Č.« naj objavlja mesečna navodila. Nadalje je sklenil občni zbor, naj odbor določi predavatelje za predavanja na deželi, da se ne bo predavalo kakor in komur se bo to zljubilo.

Društvene vesti.

Ljubljanska podružnica ima odborovo sejo v torek, dne 16. julija t. l., ob 8 zvečer pri »Nacetu«.

Podružnica Zagorje ob Savi priredi v nedeljo, dne 7. julija t. l., celodnevni tečaj. Začetek dopoldne ob devetih pri čebelnjaku g. Alojzija Ko-

lenca, učitelja v Zagorju. Predaval bo referent ljubljanskega oblastnega odbora, g. Jože Okorn. Ker bo predavanje zelo poučno za vsakega čebelarja, pričakujemo, da se ga udeleže vsi člani. — Odbor.

Podružnične vesti.

Podružnica v Horjulu pri Vrhniki je imela občni zbor v nedeljo 23. decembra 1928. Podružnica je imela v tekočem letu 13 članov. Čebelarstvena letina je bila zadovoljiva. Zlasti čebelarji, ki so imeli čebele na paši na Verdu, so nabrali razveseljivo množino medene mane, tako, da so jim njihove ljubljenske močno opešale pod obilico sladkih hojevih solz. Podružnica je imela čebele na ajdovi paši v Dobrničah. Čebele pa so nabrale le za lastno zimsko zalogo, razen prav močnih panjev, ki so

oddali tudi čebelarju nekaj medu. Priredili smo 10. junija 1928. čebelarstvo veselico s čistim dobičkom 1230 Din. Nabavili smo društveno točilo za 4 sate. Blagajna izkazuje 4633 Din 40 par prejemkov in 4518 Din 15 par izdatkov, torej gotovine 115 Din 25 par. Poleg gotovine ima podružnica v hranilnici naloženih 613 Din 12 par, a za društveni voz dolguje še 350 Din. Tajniško in blagajniško poročilo se je odobrilo. Na občnem zboru soglasno izvoljeni novi odbor je tale: Andrej Ba-

starda predsednik, železnik Franc namestnik, Anton Urbančič tajnik in blag., Dolinar Jakob in Sečnik Janko, odbornika. Razni sklepi: 1. Osrednje društvo je naprositi za predavatelja o čebelnih boleznih; 2. nabavijo se sipalnik, stojalo, nož in vilice; 3. sprejme se pravilnik o izposojanju točila; 4. dolg 350 Din za voz se plača po novem letu. — Anton Urbančič, tajnik.

Novomeška podružnica je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Po prečitaju zapisnika zadnjega obč. zbora je podal predsednik svoje poročilo in izrazil zahvalo za velikodušni dar oblastnega odbora v Ljubljani v znesku 3000 Din, kateri znesek se bo uporabil za nabavo čebelarstvih potrebščin v korist članstva. Tajnik je poročal, da je imel odbor prvič, odkar obstoji podružnica, pet odborovih sej, na kojih se je razmotrivalo o ureditvi pasišč, o zatiranju čeb. kužnih bolezni, o predavanjih in tečajih, o organizaciji zadruge za prodajo medu, o nabavi raznih čebelarstvih potrebščin in še o mnogih za razmah razumnega čebelarstva važnih vprašanjih. — Blagajnik je poročal, da je podružnica imela 45 članov. Izmed teh nekateri še niso plačali članarine. Odbor jih prosi, da to čim prej store. Društveno premoženje se je pomnožilo za 314.85 Din brez podpore in še poprejšnjih prihrankov. Odbor je kupil od gosp. Mart. Matka, šol. upr. v p., 22 letnikov »Čebelarja« za knjižnico, ki je članom na razpolago pri tajniku v Šmihelu, h. šte. 35 proti tedenski odškodnini 1 Din. Revizorja sta blag. poročila pregledala in našla v redu. Občni zbor je izrekel zaupanje dosedanjemu odboru in ga ponovno izvolil. — G. Urbas je predlagal, da bi imel »Čebelar« stalno rubriko o prodaji medu, voska in voščin. — V. Lilija, tajnik.

Podružnica v Mežici je imela občni zbor dne 23. decembra 1928. Zborovanja se je udeležilo 15 članov. Na zboru se je sklenilo, da plača, kdor posodi društveno orodje nečlanom, kot kazen za nečlana članarino v znesku Din 40 za l. 1929. Kazen velja tudi v primeru ako bi točil kak član pod svojim imenom za nečlana. — Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani se naproša, da nečlanom ob nobenem pogoju ne pošlje satnic, in to tako dolgo, dokler ne postanejo člani podružnic, ali pa naj se jim zaračunajo satnice za najmanj **Din 10 pri kg** dražje nego članom. Tako bo vsak nečlan, ako naroči **4 kg satnic**, brez posebne prijave postal član. Pošilja naj se mu »Čebelar«, podružnico pa je treba obvestiti, da ga vpiše v svoj imenik. Samo na ta način je mogoče prisiliti nečlane, ki čebelarijo z modernimi panji, da postanejo društveni člani. Zadrževalo bi tudi, ako matično društvo napoti naročnika (nečlana), k podružnici, naj se tam zglašijo zaradi satnic, ki jih ondi lahko dobi, kakor zgoraj omenjeno, za Din 10 pri kg dražje nego veljajo sicer. [V preteklem letu se je pripetilo, da je tuk. nečlan takoj prejel od blagovnega oddelka satnice, medtem ko jih podružnica, preden ni poslala voska v zameno, ni dobila.] — Menimo, da bi moral imeti blagovni oddelk dvojno ceno čebelarstvih potrebščin: 1. ceno za člane in 2. ceno za nečlane! — Tudi na ta način bi se pridobilo nekoliko članov! Čebelarstvo bo uspevalo le, ako se bo ustanovila

»Nabavljalna in prodajalna čeb. zadruga!« — Gallob, tajnik.

Podružnica v Kranju je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Po volitvi odbora so bili sprejeti sledeči sklepi: 1. Predlaga se, naj vodstvo osrednjega društva v Ljubljani pospešuje trgovino s čebelami z vsemi mogočimi sredstvi, ker je za Gorenjce važnejša nego trgovina z medom, katerega se na Gorenjskem ne pridela v toliki množini, kot drugod. 2. Pretresa naj se vprašanje, na kakšni način bi se dala preprečiti prodaja medu po nedopustno nizki ceni, kakor se je prošlo leto godilo in se še godi. Predlog tukajšnje podružnice je, da bi čebelarstvo, ako le mogoče, samo bilo odjemalec medu in ga hranilo za ugodnejši čas. Pokupilo naj bi ga od onih članov, kateri ne morejo dolgo čakati na prodajo. Tem naj bi društvo dalo po prevzemu blaga predujem na kupnino za med. 3. Vpliva naj se na omejitve dovoza čebel v ajdovo pašo s tem, da se čebelarjem, ki čebele na pašo prevzamejo, naloži primeren davek. S tem se bo onemogočilo kopicenje čebel v posameznih krajih, kar škoduje ne samo domačim čebelarjem, ampak tudi onim, ki prevažajo. [Zgodilo se je namreč, da je domači čebelar bil primoran se umakniti tujim čebelarjem.] V interesu tistih, ki prevažajo, bi bilo, da bi pri rešitvi tega vprašanja sodelovali. 4. Oblastni odbor naj se naprosi za podporo za nabavo društvenega točila in stiskalnic za satnice. 5. Osrednje društvo naj se naprosi za predavanje pri čebelnjaku Jerneja Rozmana v Britofu pri Kranju v začetku maja. 6. Podružnični člani se prosijo, da privedejo na prihodnji sestanek vsak vsaj enega čebelarja, ki še ni član podružnice. 7. Člani se opozarjajo, naj jeseni nikar ne more svojih čebel, ampak naj jih rajši dajo na razpolago, kateremukoli članu, ki da za en kg živih čebel 1 kg medu. 8. Člani naj se potrudijo, da bodo imeli vedno pristne kranjske, sive čebele. Maticе nečistega plemena naj zamenjajo s čistokrvnimi — sivkami. S tem se bomo ognili slabega kredita naše čebele. — Tovariš Žontar je omenil, da ropanje čebel zatremo, ako pri žrelu zataknejo brinjevi vejic, ob katerih se roparice zbodejo, nakar prestrašene pobegnejo. Nekateri člani se zanimajo za pristno medicino. Podružnični predsednik Lovro Konjedič razpolaga z raznovrstnimi recepti. Interesenti naj se zglašijo pri njem.

Podružnica za Ptuj in okolico je imela letni občni zbor dne 6. januarja t. l. V letu 1928. je imela podružnica 29 članov. Odbor je imel 4 seje. Dne 20. maja 1928 je priredil celodnevni tečaj, ki ga je vodil g. šol. nadz. v p. Lj. Černež. Podružnica je imela 1756 Din 95 p dohodkov in 1381 Din 35 par izdatkov. Prošnja na tuk. denarne zavode za denarno podporo je imela delen uspeh ter je podružnica prejela 550 dinarjev podpore. Nabavila je za 250 dinarjev spajalno svetiljko na benzin za razkuževanje panjev. Izvoljen je stari odbor. Pri služajnostih so se posamezni člani pritoževali, da so jim tuji čebelarji kljub protestom postavili čebele v ajdovo pašo v neposredno bližino njih čebelnjakov ter jih s tem prikrajšali na pridelku. — Tajnik.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol, 3 kosi, novo impregnirani	2	—
Kadilniki (boljši)		
Kadilniki		
Čebelarska kapa s tkanino	40	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	25	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	—	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	55	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	25	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	16	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	12	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2.— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konzerviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	10	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	140	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1/2 kg	3	—
Isto à 1 kg	4	—
Isto à 5 kg	8	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	60	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	2	50
Pločevinasto točilo za 3 satnike	950	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	20	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdelavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vrtanje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	40	—
Satnice, 1 kg	70	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	40	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Žica v klobčiču, pocinjena	4	—
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	285	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1'50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1'0	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —50	2	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	4	—
i) kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	38	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	120	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	28	—
Klešče za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	50	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.